

Erstatning og i Henhold til Grundlovens § 14 stiller Udvalgets Flertal (Alberti, Berg, Holstein-Ledreborg, Høgsbro, Nielsen og Schjørring) derfor følgende

Forslag

til

B e s l u t n i n g

om Rigsretstiltale mod flere forhenværende Ministre og om Valg af en offentlig Anklager.

Folkethinget beslutter, at forhenværende Finantsminister, Dr. jur. A. F. Krieger, forhenværende Conseilspresident, Lehnsgreve E. S. S. Holstein-Holsteinborg og forhenværende Conseilspresident og Finantsminister C. A. Fønnesbeck skulle tiltales for Rigsretten til at erstatte Statskassen det Tab, der ved den af Førstnævnte ved Skrivelse af 19de Juni 1874 aftalte, af den Anden ved Kjøbekontrakt af 1ste Jull i. A. afsluttede og af Sidstnævnte ved Skjøde fuldbyrdede Handel angaaende Frederiks Kirkeplads er paaført Statskassen dels ved Benyttelse i uberettiget Diemed af den til Afhændelsen givne Bemyndigelse, dels ved Forsømmelse af tilbørlig at paase Statskassens Lær ved Afhændelsen.

Naar dette Forslag billiges, foreslaas:

Folkethinget beslutter til offentlig Anklager under denne Rigsretssag at vælge

Folkethingssmand, Candidatus juris B. Hørup.

Udvalgets Mindretal (N. Andersen, Jønger og Rimestad) kan ikke tiltræde Forslaget til Beslutning om Tiltale, hvilken vi finde ganske ubegrundet.

At Ministeren overhovedet har havt al fornøden Myndighed til at foretage det paaanfede Valg, ansee vi for ubestrideligt. Hjemmelen hertil er ikke at søge i den Position, der fandtes i Finantsloven for 1874—75 § 10 II. 4, i Sighed med flere foregaaende Finantslove, men laa i og for sig i den Administrationen forfatningsmæssigt tilkommende Raadighed. Da Frederiks Kirkeplads med derpaa staaende Bygninger nemlig ikke er en Domæne — Noget, vel Alle ville indrømme — maatte dens Afhændelse betragtes som et administrativt Anliggende, hvorom Regjeringen maatte kunne